

Vec C-408/22

Návrh na začatie prejudiciálneho konania

Dátum podania:

20. jún 2022

Vnútroštátny súd:

Conseil d'État

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

14. jún 2022

Navrhovateľ:

Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance

Odporkyňa:

Bricolage Investissement France SA

PRACOVNÝ DOKUMENT

CONSEIL D'ÉTAT [omissis]

[omissis]

[omissis] [omissis]

MINISTRE DE L'ECONOMIE, DES
FINANCES ET DE LA RELANCE
(Minister hospodárstva, financií
a obnovy)
proti SA Bricolage Investissement
France

Conseil d'État (Štátna rada) [omissis]

[omissis]

[omissis]

[omissis]

Pojednávanie z 1. júna 2022
Rozhodnutie zo 14. júna 2022
So zreteľom na nasledujúce konanie:

Akciová spoločnosť (SA) Bricolage Investissement France podala návrh na Tribunal administratif de Montreuil (Správny súd Montreuil, Francúzsko) na oslobodenie od povinnosti odvádzať príspevky na daň z príjmov právnických osôb vo výške 633 352 eur a dodatočné príspevky k tejto dani, ktoré zaplatila za účtovné obdobie ukončené v roku 2012.

Rozsudkom č. 1806737 z 10. októbra 2019 tento súd jej návrh zamietol.

Rozsudkom č. 19VE04061 z 19. októbra 2021 Cour administrative d'appel de Versailles (Odvolací správny súd Versailles) zrušil tento rozsudok a vyhovel žalobe spoločnosti Bricolage Investissement France.

V odvolaní a v replike, ktoré boli zapísané 19. novembra 2021 a 10. mája 2022, [omissis] minister hospodárstva, financií a obnovy navrhol Conseil d'État (Štátna rada), aby tento rozsudok zrušil.

Tvrdí, že Cour administrative d'appel de Versailles (Odvolací správny súd Versailles) porušil ustanovenia článku 223 B code général des impôts (všeobecný daňový zákonník) a dosah rozsudku Súdneho dvora Európskej únie C-386/14 z 2. septembra 2015 a nesprávne kvalifikoval skutkové okolnosti, keď rozhodol, že materská spoločnosť, ktorá nie je členom skupiny na účely daňovej integrácie, si

môže zo svojho zdaniteľného zisku, bez opätovného zahrnutia podielu nákladov a výdavkov, odpočítať všetky dividendy, ktoré spadajú do pôsobnosti článku 216 toho istého kódexu, vyplatené jej dcérskymi spoločnosťami so sídlom v inom členskom štáte Európskej únie ako vo Francúzsku.

Vo vyjadrení k žalobe, ktoré bolo zapísané 14. apríla 2022, Bricolage Investissement France navrhuje zamietnuť odvolanie [omissis]. Tvrdí, že dôvody odvolania nie sú dôvodné.

[omissis]

So zreteľom na :

- Zmluvu o fungovaní Európskej únie,
- code général des impôts (Všeobecný daňový poriadok) a livre des procédures fiscales (kniha daňových postupov);
- rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 2. septembra 2015, *Groupe Steria SCA* (C-386/14),
- code de justice administrative (správny súdny poriadok);

[omissis]

Vzhľadom na nasledujúce úvahy:

- 1 Z dokumentov v spise predložených súdom rozhodujúcim vo veci samej vyplýva, že spoločnosti Bricolage Investissement France, ktorej výlučným vlastníkom je akciová spoločnosť Adeo, boli v roku 2012 vyplatené dividendy poľskou dcérskou spoločnosťou Leroy Merlin Poľsko, ktorej je výlučným vlastníkom, a na účely stanovenia dane z príjmov právnických osôb splatnej za účtovné obdobie roku 2012 ich podriadila daňovému režimu materských spoločností stanovenému v článkoch 145 a 216 všeobecného daňového zákonníka. V súlade s ustanoveniami odseku I tohto článku odpočítala sumu týchto dividend od svojho čistého zisku s výnimkou podielu nákladov a výdavkov vo výške 5 %. Následnou sťažnosťou Bricolage Investissement France požiadala o možnosť odpočítať všetky dividendy vyplatené poľskou dcérskou spoločnosťou bez toho, aby opätovne zahrnula podiel nákladov a výdavkov. Po zamietnutí tejto sťažnosti požiadala Tribunal administratif de Montreuil (Správny súd Montreuil), aby nariadil zníženie jej zdaniteľného zisku za účtovné obdobie roku 2012 o sumu tohto podielu a vrátenie zodpovedajúcej dane. Minister hospodárstva, financií a obnovy podal kasačný opravný prostriedok proti rozsudku z 19. októbra 2021, ktorým Cour administrative d'appel de Versailles (Odvolací správny súd Versailles), po zrušení rozsudku z 10. októbra 2019, ktorým tribunal administratif (správny súd) zamietol návrhy tejto spoločnosti, priznal oslobodenie od príspevkov na daň z príjmov právnických osôb a dodatočných príspevkov

splatných za účtovné obdobie roku 2012, a to až do výšky neutralizácie podielu, ktorý opätovne zahrnula do svojho zisku.

- 2 Článok 216 ods. I všeobecného daňového zákonníka v znení uplatniteľnom na spor vo veci samej stanovuje, že materská spoločnosť si môže odpočítať od svojho celkového čistého zisku čisté výnosy z podielov, pri ktorých vzniká nárok na uplatnenie režimu materských spoločností, získaných v účtovnom období, po odpočítaní podielu nákladov a výdavkov, ktorý je jednotne stanovený na 5 % celkového výnosu z podielov, vrátane daňových kreditov. Podľa článku 223 A toho istého zákonníka v aktuálne účinnom znení, ktorý sa týka podmienok prístupu k režimu daňovej konsolidácie: *„Spoločnosť môže byť jediným platcom dane z príjmov právnických osôb splatnej zo všetkých výsledkov skupiny vytvorenej ňou samou a spoločnosťami, v ktorých vlastní aspoň 95 % základného imania, počas celého zdaňovacieho obdobia priamo alebo nepriamo prostredníctvom spoločností alebo stálych prevádzkarní, ktoré sú členmi skupiny.... Členmi skupiny spoločností môžu byť len spoločnosti alebo stále prevádzkarne, ktoré udelili svoj súhlas a ktorých výsledky podliehajú dani z príjmov právnických osôb v súlade s podmienkami stanovenými všeobecnými predpismi alebo postupmi stanovenými v článku 214. ...“*. Podľa článku 223 B v uplatniteľnom znení, ktorý definuje režim daňovej konsolidácie: *„Celkový výsledok určí materská spoločnosť sčítaním výsledkov jednotlivých spoločností v skupine, ktoré sa určia podľa podmienok stanovených všeobecnými predpismi alebo v súlade s postupmi stanovenými v článku 214. / Celkový výsledok sa zníži o podiel nákladov a výdavkov súvisiacich s príjmami z podielov, ktoré získala spoločnosť skupiny od spoločnosti, ktorá je členom skupiny dlhšie ako jedno účtovné obdobie, a s príjmami z podielov, ktoré získala spoločnosť patriaca do skupiny od sprostredkovateľskej spoločnosti, v súvislosti s ktorými materská spoločnosť preukáže, že pochádzajú z príjmov z podielov vyplatených spoločnosťou, ktorá je členom skupiny dlhšie ako jedno účtovné obdobie, a ktorá ešte neodôvodnila úpravy vykonané pri uplatňovaní tohto odseku alebo tretieho odseku ...“*.
- 3 Článok 49 Zmluvy o fungovaní Európskej únie stanovuje: *„V rámci nasledujúcich ustanovení sa zakazujú obmedzenia slobody usadiť sa štátnych príslušníkov jedného členského štátu na území iného členského štátu. Zakazujú sa aj obmedzenia, ktoré sa týkajú zakladania obchodných zastúpení, organizačných zložiek a dcérskych spoločností štátnymi príslušníkmi jedného členského štátu na území iného členského štátu ...“*.
- 4 V rozsudku z 2. septembra 2015 *Groupe Steria SCA* (C-386/14), Súdny dvor Európskej únie rozhodol, že článok 49 Zmluvy o fungovaní Európskej únie sa má vykladať v tom zmysle, že bráni právnej úprave členského štátu týkajúcej sa režimu zdaňovania skupín, ktorá materskej spoločnosti stojacej na čele skupiny umožňuje neutralizovať opätovné zahrnutie podielu nákladov a výdavkov paušálne stanoveného na 5 % čistej sumy dividend, ktoré jej vyplácajú spoločnosti rezidenti patriace do integrovanej skupiny, zatiaľ čo podľa tejto právnej úpravy takáto neutralizácia je jej zamietnutá pri dividendách, ktoré jej vyplácajú jej

dcérske spoločnosti usadené v inom členskom štáte, ktoré – ak by boli rezidentmi – by objektívne prichádzali do úvahy pre voľbu takéhoto režimu zdaňovania skupín.

- 5 Minister tvrdí, že cour administrative d'appel (odvolací správny súd) sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že Bricolage Investissement France mohla na podporu svojej žiadosti o zníženie príspevku na daň z príjmov právnických osôb, ktorý zaplatila za účtovné obdobie roku 2012, tvrdiť že článok 223 B všeobecného daňového zákonníka porušuje slobodu usadiť sa, keďže nestanovuje možnosť neutralizovať podiel opätovne zahrnutých nákladov a výdavkov v súvislosti s príjmami z podielov dcérskych spoločností so sídlom v inom členskom štáte Európskej únie ako vo Francúzsku, ktoré spĺňajú kritériá pre zahrnutie do režimu daňovej integrácie, tým, že v tomto ohľade odmietol ako irelevantnú skutočnosť, že táto materská spoločnosť napriek existencii kapitálových prepojení s inými francúzskymi spoločnosťami, ktoré umožňovali vytvorenie integrovanej daňovej skupiny, do takejto skupiny nepatrla.
- 6 Vážne ťažkosti pri výklade práva Európskej únie vyvoláva otázka, či článok 49 Zmluvy o fungovaní Európskej únie bráni právnej úprave členského štátu týkajúcej sa systému daňovej integrácie, v rámci ktorej integrovaná materská spoločnosť využíva neutralizáciu podielu nákladov a výdavkov opätovne zahrnutých v súvislosti s dividendami vyplácanými spoločnosťami rezidentmi zahrnutými do integrácie, ako aj, pri zohľadnení rozsudku Súdneho dvora Európskej únie uvedeného v bode 4, ktorý však, pokiaľ ide o dividendy vyplácané dcérskymi spoločnosťami usadenými v inom členskom štáte, ktoré ak by boli rezidentmi, by objektívne prichádzali do úvahy pre voľbu takéhoto režimu daňovej integrácie, odmieta výhodu tejto neutralizácie pre materskú spoločnosť rezidenta, ktorá sa napriek existencii kapitálových väzieb s inými subjektmi rezidentmi, ktoré umožňujú vytvorenie integrovanej daňovej skupiny, rozhodla nepatriť do takejto skupiny, a to tak vo vzťahu k dividendám, ktoré jej vyplácajú dcérske spoločnosti rezidenti, ako aj vo vzťahu k dividendám vyplácaným dcérskymi spoločnosťami usadenými v iných členských štátoch, ktoré spĺňajú iné kritériá oprávnenosti integrácie ako sídlo.
- 7 Je preto vhodné obrátiť sa s touto otázkou na Súdny dvor Európskej únie podľa článku 267 ods. 1 písm. b) Zmluvy o fungovaní Európskej únie a až do rozhodnutia Súdneho dvora sa konanie o odvolaní podanom ministrom hospodárstva, financií a obnovy prerušuje.

ROZHODOL:

Článok 1: Odvolanie ministra hospodárstva, financií a obnovy sa prerušuje až dotedy, pokiaľ Súdny dvor Európskej únie nerozhodne o otázke, či článok 49 Zmluvy o fungovaní Európskej únie bráni právnej úprave členského štátu týkajúcej sa systému daňovej integrácie, na základe ktorej integrovaná materská spoločnosť využíva neutralizáciu podielu opätovne zahrnutých nákladov a výdavkov vo vzťahu k dividendám vyplácaným spoločnosťami rezidentmi

zahrnutými do daňovej integrácie, ako aj – s cieľom zohľadniť rozsudok z 2. septembra 2015 vo veci *Groupe Steria SCA* (C-386/14) – pokiaľ ide o dividendy vyplácané dcérskymi spoločnosťami usadenými v inom členskom štáte, ktoré ak by boli rezidentmi, by objektívne prichádzali do úvahy pre voľbu takéhoto režimu integrácie, odmieta výhodu tejto neutralizácie pre materskú spoločnosť rezidenta, ktorá sa napriek existencii kapitálových väzieb s inými subjektmi rezidentmi, ktoré umožňujú vytvorenie integrovanej daňovej skupiny, rozhodla nepatriť do takejto skupiny, a to tak vo vzťahu k dividendám, ktoré jej vyplácajú dcérske spoločnosti rezidenti, ako aj vo vzťahu k dividendám vyplácaným dcérskymi spoločnosťami usadenými v iných členských štátoch, ktoré spĺňajú iné kritériá oprávnenosti integrácie ako sídlo.

[omissis] Vydaný 14. júna 2022.

[omissis]

[omissis]

[omissis]

[omissis]

[omissis]